

Design: mauryathome.dk

Mine forbilleder

Nævn tre forbilleder for dit kunstneriske arbejde.

Paul Cézanne (1839-1906),
Giorgio Morandi (1890-1964),
Vilhelm Hammershøi (1864-1916).

Hvordan påvirker dine forbilleder dit arbejde? Bruger du deres billeder i din kunstneriske proces og i så fald hvordan?

Jeg kan tale længe om mine forbilleder og især om deres værker. Alligevel er det, som om deres billeder til stadighed holder på hemmeligheder. Det er nok den magi, der gør, at mine forbilleder stadig cirkulerer rundt i mit solsystem. Jeg bruger ikke mine forbilleder direkte i mine værker. Jeg synes, mine forbilleder er gode samtalepartnere. De får mig til at fortsætte. De sætter et niveau, der får mig til at yde mere. De er steder at søge trøst og finde mod. De er orakler, jeg henvender mig til uden at få entydige svar.

Har du altid været inspireret af de samme kunstnere, eller har det forandret sig over tid?

Mit udvalg af forbilleder har egentlig ikke rykket sig så meget, siden jeg først begyndte at modtage undervisning i at skabe billeder. Men måden, hvorpå de danner betydning i min praksis, har udviklet sig fra en ungdommelig guddomsdyrkelse til en mere nøgtern forståelse af, hvorfor jeg i dag finder dem uundværlige. Min smag er blevet mere rummelig. Jeg er blevet mere begejstret med alderen. Jeg forstår nok bedre i dag, at mine forbilleders vilde præstationer ikke udspringer af guddommelig indgriben eller genialitet. Det er blevet klart for mig, at deres præstationer udspringer af en perlerække af forhold knyttet til det at lave billeder. Bl.a. det at kunne arbejde måltrettet, koncentreret og med en vilje til at nærme sig det, der søges efter. De har en evne til at satse, til at lytte og til at se. Og måske vigtigst, en evne til at stille gode spørgsmål.

Er du vokset op i et hjem med kunst? Har det haft betydning for dit kunstneriske arbejde?

Ja, mine forældre samlede på kunst. Reelt set kommer jeg fra et arbejderhjem, men måden, vi levede på, mindede mere om livet i den bedre del af middelklassen. På væggene hang hovedsageligt COBRA-kunst af kunstnere som Pierre Alechinsky, Henry Heerup og Ejler Bille. Derudover værker af Richard Mortensen, Le Corbusier, Per Kirkeby mfl. At jeg så kunst som en mulig udtryksform udsprang af, at mine forældre samlede på kunst. I teenageårene blev kunst en vej, jeg valgte. Men det, jeg kunstnerisk laver i dag, oplever jeg som løsrevet fra det, jeg kommer fra.

Hvornår havde du første gang en betydningsfuld oplevelse med kunst? Og har den oplevelse betydning for dit kunstneriske virke i dag?

Da jeg gik i 1.G. i gymnasiet, købte jeg et værk af Christian Lemmerz i et århusiansk galleri. Det var virkelig en wow-oplevelse. Da jeg så billedet, slog jeg til med det samme og købte det på afbetaling. Det skete til stor forundring for både mig selv og andre. Jeg købte værket og senere flere, fordi det repræsenterede noget, jeg ikke havde set før. Måden, hvorpå kunstnergruppen De Unge Vilde, som Christian Lemmerz var en del af, lavede kunst, var ikke bundet til teknisk dygtighed eller fine fornemmelser. Det var ekspressive energijucladninger, der ville skide på det pæne – udtværet madkulør og iturevne fotografier, punk i flere dimensioner. Den dag i det århusianske galleri blev skelsættende for, hvor jeg er i dag, og hvem jeg er. Værket af Christian Lemmerz var en mulighed, jeg greb, uden at forstå, at det gav mig en vej ind i kunstens rum. Samme billede betød senere, at jeg flyttede til København og kom på Det Kgl. Danske Kunstakademi. Jeg ejer det stadig, men har det ikke hængende. Jeg tænker tit, at det måske er fordi, jeg på en måde skylder det for meget.

Hvor kommer dine billeder fra?

Grundlæggende tror jeg, at alle mine billeder har sit udspring fra et sted uden for mig selv. Og så vil jeg straks sige det modsatte. I dag kommer mine billeder fra en samtale med mig selv. De kommer fra en optagethed af alt det, der tilsammen danner et billede. I den sum indgår også ens eget udgangspunkt og så selvfølgelig ens forbilleder. Så de er altid med mig.

Min kunstneriske praksis

Jeg bor og arbejder i København. Mine foretrukne medier er maleri, papirklip og keramiske skulpturer. Min praksis kredser om undersøgelsen af de bestanddele, der tilsammen udgør et billede. Maleriet er for mig at se et objekt, som vi vælger at opfatte todimensionelt i vores møde med det.

I mine hulbilleder, som jeg skaber ved at skære hul i lærredet, forsøger jeg gennem fravær og tab af billedflade at forstærke maleriets synlighed. Jeg er optaget af, hvordan man kan fastholde en beskuelse i længere tid, har en idé om, at man kan lade blikket gentage sig selv. Jeg synes, dette opstår i mine hulbilleder, når blikket til stadighed forsøger at genfinde billedets fulde og intakte flade at hvile ud på. Blikket reetablerer den hele flade for straks at tabe den igen ved gensynet med billedet. Når dette forhold gentager sig selv, skabes der et dynamisk billede, der evner at fastholder blikket.

Hulbilledernes signatur – maleriernes 'motiv' – er hullet midt i lærredet. I nogle værker kan væggen ses gennem hullet, mens jeg på andre har monteret et stykke lærred på bagsiden af blindrammen. Værkerne med ekstra lærred monteret på bagsiden opererer med et dobbelt billedplan, mens værkerne med hul hele vejen igennem gør opmærksom på, at billedet og altså fladen har en bagside. Disse billeder opererer med det, jeg vil beskrive som et reetableret billedplan. Hullet får begge typer værker til at veksle mellem at være maleri som flade, dvs. todimensionelt værk, og maleri som rumligt objekt.

Paul Cézanne
Kvinder der bader
Olie på lærred
72 x 92 cm
1900

Giorgio Morandi
Natura morta
Olie på lærred
35,4 x 40,9 cm
1957

Vilhelm-Hammershøi
Stavkornenes dans i solstrålerne
Olie på lærred
70 x 59 cm
1900

Udstillingen er støttet af:

15. Juni Fonden

Knud Høgaards Fond

Billedhuggeren, professor Gottfried Eickhoff og hustru, maleren Gerda Eickhorffs Fond

Theodor Alfred Christian von Ingens-Bergh og hustru Gisela von Ingens-Berghs Franks Kunstnerlegat

Stiens Kunstfond